

Slunovratná noc (Ukolébavka)

Luboš Pospíšil

Šaty ti lehce letně povlávaj
a lačný retý vprostřed věty zamykám,
tam v druhým patře schovanej je ráj,
stěny ví svý a taky strop zná hlavolam.

Posečkám na chvíli,
mám a nemám čas,
vůně se spojily,
probíjejí v nás.

Tvůj motýl zakrouží, oči přimhouří.

Světlem nasycen
nachýlil se den,
něžná bude tma
a v ní jen my dva.

Vteřina líná plazí se jak had
i vlákno žárovky je jemně napjatý,
otvírám okno, aby mohlo brát,
ptačí pluk přepisuje sbory v Devátý.

Nepočkám na chvíli,
jdu ti na pomoc,
stíny se propnulý,
slunovratná noc.

Tvůj motýl zakroužil, do ticha se vpil.

Porcuje se tma,
když jsou na ni dva,
horká letní tma
a v ní jen my dva.